

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/130/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3618010159
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Javorková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3618010159.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Javorkovej a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Františka Kováča na verejnom zasadnutí konanom dňa 4. decembra 2018 prejednal odvolanie prokurátora okresnej prokuratúry v trestnej veci obžalovaného

P. M.,

nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom F., t.č. vo výkone väzby v ÚVV Leopoldov,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu v Partizánskom sp. zn. 2T/57/2018 zo dňa 01.10.2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp.zn. 2T/57/2018 zo dňa 01.10.2018 bol obžalovaný P. M. uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/, e/ Tr. zák. v spojení s § 127 ods. 3, ods. 4 Tr. zák., pretože dňa 25.05.2018 v čase približne od 02,00 hod., po tom, ako ho jeho matka B. M. vpustila do bytu č. XX na 5. poschodí na M. ulici č. XXXX/XX v F., aby si vzal svoje topánky, odmietol opustiť byt, s čím B. M., ktorá predmetný byt užíva nesúhlasila, pričom obžalovaný na opakované výzvy svojej matky, aby byt opustil nereagoval, v byte ďalej zotrval, ľahol si v obývačke na gauč, kde chcel spať a keď mu poškodená B. M. uviedla, že zavolá políciu, povedal jej, že ak zavolá políciu tak, ju zaškrtnie a nebude chodiť po svete, a že si ju nájde, následne obžalovaný zaspal a poškodená odišla privolať políciu a hliadka Obvodného oddelenia PZ Partizánske dňa 25.05.2018 o 03,40 hod. obžalovaného v uvedenom byte zadržala, pričom uvedeným konaním vzbudil obžalovaný u poškodenej svojej matky, poškodenej B. M., nar. XX.XX.XXXX, dôvodnú obavu o jej život a zdravie.

Bol za to odsúdený podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., na trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. c/, d/ Tr. zák. súd uložil obžalovanému ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho odvolaním podaným ihneď po jeho vyhlásení čo do výroku o vine aj treste v neprospech obžalovaného napadol prokurátor. V písomných dôvodoch uviedol, že súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami dôležitými pre rozhodnutie. Namietol aj zmenu právnej kvalifikácie urobenú súdom prvého stupňa, pričom uviedol, že obžalovaný naplnil všetky zákonné znaky zločinov, ktoré mu boli za vinu kladené obžalobou, pretože mal vedomosť o zákaze majiteľky bytu, aby doň vstupoval, hoci užívateľka bytu /matka obžalovaného/ nepodnikla žiadne kroky voči obžalovanému.

Majiteľka bytu dala súhlas na užívanie bytu iba B. M. a U. O.. Zároveň potvrdila, že mesiac pred skutkom samotnému obžalovanému uviedla, že si nepraje, aby v byte bol. B. M. uviedla, že v nočných hodinách opakovane obžalovanému uviedla, aby opustil byt, načo obžalovaný nereagoval. Od súhlasu udeleného poškodenej B. M. s užívaním predmetného bytu nemožno odvíjať oprávnenosť užívania bytu ďalšími osobami. Poškodená B. M. vyslovene uviedla, že obžalovaný jej povedal, že ak zavolá políciu zaškrť ju a nebude chodiť po svete, že si ju nájde. Obžalovaný teda vyslovene adresoval hrozby ujmy v spojení s podmienkou, ktorú musí poškodená splniť. Objektom trestného činu vydierania je slobodné rozhodovanie človeka, čin je dokonaný násilným konaním, resp. hrozbou. Nevyžaduje sa, aby páchatel dosiahol svoj zámer. Preto navrhol zrušiť rozsudok čo do výroku o vine a treste a obžalovaného uznať vinným podľa obžaloby, a uložiť mu úhrnný trest odňatia slobody podľa § 189 ods. 2, § 41 ods. 1, § 38 ods. 4 a § 37 písm. h/, m/ Tr.zák. v dolnej polovici upravenej trestnej sadzby, so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

K odvolaniu prokurátora sa vyjadril obžalovaný, ktorý prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že nesúhlasí s názorom prokurátora, nemal v úmysle svoju matku vydierať, ani porušovať domovú slobodu. Je si vedomý, že bral drogy. Jeho matka ako užívateľka bytu však súhlasila, aby v byte býval, iba nechcela, aby bral drogy. Do bytu teda vstúpil so súhlasom užívateľky bytu, pričom bol vysilený a nemal v úmysle páchať trestnú činnosť. Ako ho matka viackrát budila choval sa hrubo, za čo prijal trest a ochranné opatrenie, a preto rozsudok nenapadol odvolaním. Plne sa stotožňuje s tým, ako skutok posúdil súd prvého stupňa. Bezprostredne predtým, než sa mal poškodenej hroziť jej ľahostajne uviedol, že nech zavolá políciu. Preto má za to, že nenaplnil všetky zákonné znaky zločinu vydierania podľa § 189 Tr.zák.

Obžalovaný v ďalšom písomnom vyjadrení uviedol, že žiada krajský súd, aby zamietol odvolanie prokurátora. Je si pritom vedomý, že sa hádal s matkou z dôvodu jeho závislosti na drogách. Uvedené ho veľmi mrzí. Nikdy by nedokázal svojej matke ublížiť. Matka sa s ním hádala z dôvodu jej psychického vypätia. Ich rodinné hádky z dôvodu použitia nesprávnych slov nemožno hneď právne kvalifikovať bez skúmania, za akých okolností k nim došlo, či išlo o zisk alebo prospech. Zároveň navrhol vypočuť jeho matku a svedka U. W..

Na verejnom zasadnutí prokurátorka zotrvala na odvolaní podriadeného prokurátora. Obžalovaný navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť ako nedôvodné, a vypočuť ešte jeho matku B. M. a svedka U. W..

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

K napadnutému výroku o vine krajský súd uvádza nasledovné.

Súd prvého stupňa vykonal všetky dostupné dôkazy, ktoré jednoznačne postačovali podľa názoru odvolacieho súdu na rozhodnutie vo veci. Tieto dôkazy prvostupňový súd aj správne vyhodnotil tak jednotlivo, ako i v ich súhrne.

Na základe vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní nebolo možné obžalovaného uznať za vinného z trestných činov uvedených v obžalobe. Pre preukázanie a uznanie viny z týchto trestných činov bola dôkazná situácia, ku ktorej dospel súd prvého stupňa nepostačujúca.

Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že poškodená ako oprávnená užívateľka bytu obžalovaného do bytu pravidelne púšťala, a opakovane mu po jeho odchodoch bývanie v byte umožňovala. Zásahy polície proti obžalovanému pritom boli v byte viackrát realizované, avšak z dôvodu jeho požívania omamných látok. Teda nemohli byť zo strany obžalovaného naplnené všetky zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu podľa § 194 Tr. zák. Nebola predovšetkým preukázaná subjektívna stránka tohto trestného činu, či už priamy alebo nepriamy úmysel zo strany obžalovaného porušiť domovú slobodu poškodenej. Je potrebné objektívne posúdiť vzťah obžalovaného a poškodenej- jeho matky v minulosti. Z tohto pohľadu správanie poškodenej v tomto konaní sa nevymykalo jej správaniu z minulosti, kedy síce opakovane verbálne vyzývala obžalovaného aby odišiel z bytu preč, ale návrat mu následne vždy umožnila. Jej prejavy vôle boli teda pre obžalovaného nejasné, a evidentne ani neboli z jej strany mienené dostatočne vážne. Navyše obžalovaný už bol z takéhoto konania voči poškodenej z minulosti oslobodený spod obžaloby za skutok

kvalifikovaný práve podľa § 194 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr.zák. a § 139 ods. 1 písm. c/ Tr.zák. a § 127 ods. 4 Tr.zák.

Ohľadom zločinu vydierania podľa §189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr.zák., § 127 ods. 3 Tr.zák. a § 139 ods.1 písm. c/, e/ Tr.zák., ako konanie obžalovaného kvalifikoval prokurátor v obžalobe je potrebné uviesť, že len zo samotného slovného prejavu obžalovaného, keď najskôr matke ľahostajne uviedol, že nech zavolá políciu, a až neskôr po niekoľkonásobnom budení matkou zo spánku uviedol, že ju zaškrtil ak políciu zavolá, nemožno bez ďalšieho vyvodiť záver o naplnení všetkých zákonných znakov zločinu vydierania podľa § 189 Tr.zák. Na ich naplnenie bolo potrebné, aby táto hrozba zo strany obžalovaného bola prednesená pri jeho plnom vedomí a najmä, aby bola mienená vážne. Z vykonaného dokazovania však vyplynulo, že medzi obžalovaným a poškodenou išlo o konflikt, ktorý neprekročil rámec ich obvyklých dlhú dobu trvajúcich sústavných konfliktov ohľadom závislosti obžalovaného na omamných látkach, a z toho vznikajúcich problémov v rodine. Na objektívne posúdenie je potrebné vziať do úvahy, že aj poškodená bola právoplatne odsúdená pre prečin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1 Tr.zák. práve pre svoju nepravdivú výpoveď urobenú proti obžalovanému.

Z uvedeného je zrejmé, že hoci prvotným problémom ich konfliktného vzťahu je závislosť obžalovaného na omamných látkach, svoj podiel na tomto problematickom spolužití má aj poškodená, ktorá nezvolila vždy vhodný spôsob na riešenie ich problematického vzťahu, a svojim konaním, kedy obžalovaného najskôr do bytu vpustila, a potom ho niekoľkokrát zo spánku budila, aby odišiel, vlastne konflikt s obžalovaným vyvolala a vystupňovala.

Naopak pri trestnom čine nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. § 127 ods.3, ods. 4 Tr.zák. a § 139 ods. 1 písm. c/, e/ Tr.zák., jeho spáchanie obžalovaným priamo z vykonaného dokazovania vyplynulo. Obžalovaný bol usvedčovaný najmä výpoveďou priamych svedkov - poškodenej jeho matky B. M., a svedka U. W.. Sám obžalovaný toto svoje konanie nepoprel. Preto súd prvého stupňa správne uznal vinu obžalovaného pre tento trestný čin.

K namietanému výroku o treste krajský súd uvádza nasledovné.

Nepochybil prvostupňový súd ani pri výmere trestu. Tento bol ukladaný s poukazom na všetky okolnosti prípadu, zohľadniac jednu priťažujúcu okolnosť /§ 37 písm. h Tr.zák./, keďže obžalovaný je osobou niekoľkokrát súdne trestanou pre rôzne trestné činy, či rešpektovania všetkých zásad na ukladanie trestov uvedených v § 34 ods.1, ods.4 Tr. zák. .

Trest vo výmere 18 mesiacov vymeraný v upravenej trestnej sadzbe podľa § 38 ods. 4 Tr. zák., so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia je plne spôsobilý zabezpečiť nápravu obžalovaného. Je v súlade aj so všetkými zásadami individuálnej a generálnej prevencie. Takýto trest je navyše aj trestom spravodlivým, plne zodpovedajúcim tomu, čo sa v byte poškodenej medzi ňou a obžalovaným skutočne odohralo.

Na posilnenie prevýchovných účinkov trestu po starostlivom zvážení aj prvostupňový súd veľmi správne v súlade so závermi znaleckého posudku znalca obžalovanému ukladal ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou, ktoré je taktiež spojené s obmedzením osobnej slobody obžalovaného.

Sankcie uložené obžalovanému treba brať do úvahy komplexne. Obžalovanému bol za prečin uložený tak nepodmienečný trest odňatia slobody a to vo zvýšenej / podľa § 38 ods. 4 Tr.zák. upravenej / trestnej sadzbe, ale aj ochranné liečenie protitoxikomanické ústavné. Uvedené sankcie sú podľa odvolacieho súdu plne spôsobilé zabezpečiť prevýchovu obžalovaného v dostatočnej miere.

Odvolací súd nepovažoval s poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti za potrebné vypočúvať poškodenú a svedka U. W., nakoľko ich výsluchy v dostatočnej miere potrebnej na rozhodnutie vo veci vykonal už súd prvého stupňa.

Z takto rozvedených dôvodov sa odvolací súd plne stotožnil s rozhodnutím prvostupňového súdu, aj s jeho rozsiahlym odôvodnením, na ktoré odvolací súd odkazuje. Preto odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.